

Četvrtak, 09.12.2010.g.

Već sam jučer htio napisati nekoliko riječi o nerođenoj djeci. Ujutro na misi zornici lijepu propovijed, s nekoliko poticajnih rečenica o nerođenoj djeci, održao je naš mladi svećenik Davor. I onda, tokom dana mi se jedna draga osoba povjerila i kazala da je i ona napravila abortus. I da ju to godinama muči i da si ne može to oprostiti.

Ja sam joj rekao da srećom što nije ona ta koja oprašta nego je to naš Gospodin. I da teško da bi joj On opravdao da ona sebi ne oprostí kada je On došao da naše grijehé uzme na sebe, da se oslobodimo zla koje nas je na njih nagovorilo svojim oruđima – strahom, neopraštanjem, bijesom i dr.

Tu osobu je na to natjeralo zlo usativši joj strah, najjače svoje oruđe. No, mora oprostiti sebi i nastaviti dalje živjeti svjedočeći o tome drugima u svojoj okolini da ne bi i drugi podlegli kušnji koje im zlo možda sprema. I rekao sam joj da je vjerojatno duša tog nerođenog djeteta imala takvo svoje poslanje na zemlji i takvo poslanje je prihvatila kad ju je Gospodin poslao na zemlju. I ta duša je svoje poslanje obavila na zemlji i vratila se Gospodinu a gore vrši svoj drugi dio poslanja.

MOLI ZA SVOJE NESUĐ
ENE R
ODITELJE.

I to je razlog zašto si ona to mora oprostiti. Jer se duša tog njezinog nerođenog djeteta moli za nju i njezinog muža. A posebno sam joj rekao da se mora s mužem preispitati što je moglo biti to nerođeno dijete, curica ili dečko. I neka mu onda odaberu ime i neka se po imenu za njega mole. Jer to je njihovo dijete. JEST DA SU GA ONI UBILI. Ali, rekao sam joj, isto tako se mogla ona ili muž napiti, znači svjesno, pa izletjeti s autom i udariti u nešto pa bi pobacila. I to bi bilo svjesno ubojstvo.

To moramo prepustiti Gospodinu. Zbog svih nas, takvih ubojica, došao Božji Sin na zemlju. Ne zbog pravednika, nego zbog nas velikih grješnika. I zato moramo i takove velike grijehé predati

njemu a mi se moramo moliti i SLUŽITI DRUGIMA. Jer to je poslanje koje je On namijenio svakom čovjeku i to očekuje od svakog čovjeka. On ne očekuje da budemo bezgrješni jer to ne možemo biti. NE. On od nas očekuje ono što mi možemo.

DA
SLUŽIMO
DRUGIMA.

I plakala je ta osoba dok mi je to pričala i dok je mene slušala. A ja sam joj rekao da su to još uvijek vjerojatno SUZE POKAJNICE. No kada si bude oprostila i kada bude služila drugima s ljubavlju, onda će, kada će se sjetiti svog nerođenog djeteta plakati SUZ
E R
ADOSNICE. Zato, jer će biti svjesna i sretna da je njezino dijete, njegova duša, sretna kod svojeg Stvoritelja, NAŠEG
GOSPODINA. I da će se s njom jednog dana sresti kada dođe kod Gospodina služeći drugima.

A na kraju sam joj rekao da je s time, što mi je ,ponukana mojim člancima priznala svoj grijeh, napravila još jednu korist. Sada ću ja svaki dan moliti jednu desetihu krunice i za nju i njenog muža te, kada mi kaže ime tog nerođenog djeteta, i za dušu tog nerođenog djeteta. Jer ja svaki dan molim jednu desetihu Krunice za DUŠE NEROĐENE DJECE a jednu desetihu Krunice za UBOJICE
NEROĐENE
DJECE. Onda je bila sretna.

Zato i svi vi, koji ste učinili tako nešto u životu ili bili pomagači u svemu tome, dajte imena toj svojoj nerođenoj djeci i molite za njih. I isplaćite SUZE POKAJNICE. Kada sve to predate Gospodinu, dolazi mir i SUZE RADOSNI
CE.